

leusid, fus keige surem wollo on. Temma
kais mōda honid, fus halged ollid, ondis ig-
ga mībhēle liggol tunnil lussila tāis ádikat,
kempri-pirkussega seggatud, ja lasfis neid
soja rietcega hōsii finni fatto, ning fumad
cellistimoid jalg-de olla panno, et nemmad
haffosid higgistama. Vissut aega pārrast sed-
do, ehk pole våva járrel korsus ta haigede
jures need kohhad, kuhho ta olli plaastri prāle
pannud, ja kui rakkud ollid tōusnud, suis lei-
kos ta 'neid kariiga ehk lamba-reuaga fakti,
ja sel misil said paljo haiged surmast peāstes-
tud. Oh! kui paljo wanna rahwas tānnosid
Jummalat, et ta selle heo Jokobi läbbi nende
lopsi olli terweks ãitnud! Paljo Jokobi tut-
tanottes armastasid seddo maggura meest,
kes nende naestele, wennadele, ja ð-dele olli
abbiks tulnud. Monned Jokobi sōbbradest
küssid temmalt, mis läbbi nīsuggune armo-
linne meel temmale olli tulnud? ja temma
tunnistas: Jummal panni seddo halgust mo
peā-

prāle, ogga ta līhhūfas fa heo innimesce
Sūddamed, et nemmad mo peāle hallasta-
sid, se olli mul wāgga armas, ja se teggi
fa minno Sūddant ni árdoks, et ma nūud
onima ligginessese temmā haigusse sees nen-
da teggin, kui minno rohīsin, et ta minnos-
se piddi teggema. Sesamma kahherworra au
wāärt Jakob ep olle ful mitte ma; ilma peāl
omma maggadusie valka kätte sanud. Ta
surri árro, ja jártis kurna lesses naese ja
fa kolm waest last járrel, seddo ta ful hea
melega Jummal aouks olleks fastvatanud,
ogga se armas Jummal wotrab töeste fa selle
hea lesses naese ja temma járrel janud lasse
eest murretsema. Temma on nūud önnis, ta
surri Issonda sees, ta hingab ommaist wae-
wast, ja temma head teud kāimed temma
järrele.

Siln olli temma risti ol,
Seal ellap ta nūud Jummalat.